

andet Amt. Under alle Omstændigheder vilde det jo være af Interesse for vor Samvittigheds fælles Beroligelses Skyld at faa det undersøgt. Hvad det foreliggende Spørgsmaal angaar, bør det jo ikke være det finansielle, det kommer an paa. Det drejer sig jo om 3,000 Kr. om Aaret til en Foranstaltning, som man allerede har et Præcedens for. Staten har jo paataget sig at yde Tilskud til Lægerne paa Færøerne. Der er for Øjeblikket 4 Læger, hvoraf altsaa den ene er Fysikus samtidig med, at han er Distriktslæge. Det var denne Mand, man vilde befri for noget Arbejde, fordi han ikke kan overkomme sin Gerning. Det er let bevisligt, at det er nødvendigt, at Fysikatet skilles fra Distriktslægeembedet, og at det er umuligt for samme Person at passe baade Fysikatet og Distriktslægeembedet og Sygehuset. Det er da ikke noget Argument at fremkomme med, at de finansielle Grunde staa i Vejen. Man har en Gang skabt et Præcedens derfor. Det drejer sig nu om at bevise, at denne Foranstaltning er nødvendig, og det er meget let at bevise. Jeg antager, at i alt Fald de ærede Medlemmer, som ere uden for Finansudvalget, og altsaa ikke tidligere have deltaget i Forhandlingerne om denne Sag eller sat sig nøje ind i den, have faaet en Forstaaelse af den ved de Udtalelser, som ere komne fra det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam), som er Læge, og som tilfældigvis har besøgt Øerne, og have forstaaet, at naar den højtærede Minister og jeg anbefale denne Sag, er det ikke alene, fordi vi interessere os for Færøerne, men fordi Sagen objektivt bør betragtes som en Foranstaltning, der er aldeles nødvendig. Man kan ikke sammenligne Forholdene paa Færøerne, om man har længere eller kortere til en Læge, med Forholdene her paa Fastlandet og de Øer, som vi have her i de danske Farvande. Deroppe er der jo forskellige Øer hørende til samme Distrikt. Norderøernes Distrikt omfatter jo flere Øer, og Vestmanhavns Lægedistrikt hører der tre Øer til. Der er det nu ikke saa vanskeligt at sejle, der er det mere Landforholdene, dette at skulle vandre over Bjærgene, som er generende for Lægen. Men i Sydstrømmen, som der her er Tale om, er der flere Øer, og det er et farligt Farvand. Naar det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) nylig spurgte, om det ikke kunde lade sig gøre at hente en af de andre Læger til Torshavn, for at vedkommende kunde erstatte Fysikus, vil jeg sige, at naar man blot ser paa Fær-

øernes Landkort og tænker paa de rivende Strømme, der er mellem Øerne, finder man det Spørgsmaal besvaret af sig selv: det er aldeles umuligt, Lægen vilde saa forsømme sit eget Distrikt; han risikerede at blive liggende i Torshavn i meget lang Tid, og desuden tager det jo meget lang Tid at rejse den Vej, og det er meget kostbart. Hvem skulde bestride alle de Omkostninger? Ville de Herrer saa bevilge en Sum dertil? Det bliver ogsaa dyrt, for det er meget dyrt at rejse paa Færøerne, saa hvis Finansudvalget vilde foreslaa os at bevilge en Sum til en saadan Foranstaltning, vilde det sandsynligvis blive meget dyrere end den Foranstaltning, her foreslaas. Den ærede Ordfører søgte at finde en Modsigelse i, hvad jeg havde sagt med Hensyn til Embedsmændene. Det var jeg ikke i Stand til at fatte. Jeg sagde i Anledning af de almindelige Betragtninger, som gøres gældende om Forholdet med Hensyn til Færøerne og Island, at man sender nogle Embedsmænd derop. Jeg beklagede mig slet ikke specielt over dette, jeg beklagede mig slet ikke over for mange Embedsmænd, men jeg sagde, og det vil altsaa fremgaa af Tidenden, at naar de Herrer klage over, at Færingerne bruge for mange Penge, og at de for Tiden ere Moderlandet til Byrde, saa er det jo ikke vor Skyld, men det er ligesaa meget deres Skyld, mine Herrer Danskere, at Embedsmændene komme derop. Vi skulle have Embedsmænd der, ligesom vi have her, og det er i Reglen jo ikke Færingerne. Udgiften herved gaar til, men det er de danske Embedsmænd. Jeg siger ikke, at det er for mange Embedsmænd, men jeg siger, at Færingerne faa ikke de Penge. Dernæst betonedes jeg jo ogsaa, at Danmark kunde have en langt bedre Forstaaelse af at benytte de Indtægtskilder, der ere paa Færøerne. Det er der nu en Gang ikke noget at gøre ved, for det kan Rigsdagen ikke tage sig af, det skulde nærmest være det private Initiativ. Men jeg skal dog bemærke en Ting, som staa fast, og det er, at største Delen af den færøiske Handel gaar over Kjøbenhavn. Der tjenes altsaa her Penge paa os, Danmark tjener Penge paa os. Over for det ærede Medlem for Saks-købing (Rørdam), der sagde, at Kadet-skibet sjælden kom til Færøerne, men at det var et Stationsskib, som kom derop for at passe paa Fiskerierne ved Færøerne og Island, skal jeg bemærke, at det var Sagen i sin Almindelighed, jeg berørte. Jeg mener, der kunde gøres betydeligt mere for at værne om Fiskeriet under Færøerne